

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: O søde GUd! din naades magt,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "O søde GUd! din naades magt," i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951, 1951-56, s. 185*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson01-shoot-workid99777.pdf> (tilgået 22. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Nr. 68.

 Mel. Af Høyheden oprunden er etc.

 O søde GUD! din naades magt,
Som du, før verdens grund blev lagt,
Saa evig fast har grundet,
At jeg nu ved din Aand og Søn
Til livets krands saa tryk og kiøn
En himmel-vey har fundet,
Gjør mig
Trøstig,
Til at træde,
Fuld af glæde,
Fra min smerte,
Hart og nær ind til dit hierte.

 2. Dog det er endnu ikke nok,
At du dig selv mod satans flok
For os saa vældig setter,
At du i kierlighedens glød
Ved Sønnens egen aand og død
Vor trang og byrde letter,
Din lyst,
Dit bryst

*

 - - -

** 186

 Os at eye
Og at pleye,
Gjør at dine
Himmels-fyrster ere mine.

 3. Dit engle-koor, som stedse kand
I u-ophørlig glædes brand
Dit blide ansigt skue,
Som staaer for thronen idelig,
Og til din ære viser sig
Saa fyrig som en lue,
De maae
Og staae
Os til rede,
Os at lede,
Os at bære,
Og fortrolig hos os være.

 4. Din glands, som paa dem Straaler ned
Af Guddommens fuldkommenhed
Og majestætisk rige,
Har dem i saadan glæde sat
Og kierlighedens brynde, at
De aldrig fra dig vige,
Bøyd du
Vor hu
Ligeledes,
At vi kedes
Ved den kolde
Verden, og til dig os holde.

 5. Den store flok i himlens sal,

Det tusind, tusind, tusind tal

*

☒ - - -

* 187

☒ Af engle-hær og skifter,
I deres skiønhed, glands og pragt
Forenede af gandske magt
Til himmelske bedrifter,
Seer nok
GUds flok,
Hvor de ere
GUd saa kiere,
Dog i fare,
Derfor vil de dem forsvare.

☒ 6. Saa skiøtte vi slet intet om,
At satans hele rige kom,
Og vilde os forfærde,
Vi har i HERrens engle-hær,
Som er os nat og dag saa nær,
En mægtig vold og gierde,
Lad de
Mørke
Aander grue
Ved at skue
Vores hvile,
Fuld af engle-spyd og pile.

☒ 7. Slet intet kand opholde dem,
De fare ubehindret frem,
Som luftens stærke vinde,
Igiennem al hans modstand gaaer
De i en hast, som ild i blaar,
Al mørkheds magt maa svinde.
Hvad vil
Da til

*

☒ - - -

* 188

☒ Dette rige
Satan sige,
Eller gielde
Mod en hær saa stor af vælde.

☒ 8. Ach vilde jordens himmel-slægt
Kun driste paa GUds varetægt,
Og frygte ingen farer.
O! Christen siel! kun vel til freds,
Du gaaer jo tryg og allesteds
Blant lysets englers skarer,
Som sig
Villig
Til os vender,
Og paa hænder
Altid bære.
Hvo vil da bedrøvet være?

☒ 9. Dog maae vi gaae i lysets trin,
Og flye det bare falske skin,

GUds englers vey betræde,
Ved synden krænkes dette sind,
Hvo paa GUds frygt vil legge vind,
Kand alle engler glæde.
Den mand,
Som kand
GUd behage,
Hand kand drage
Engle-hænder
Efter sig, hvor hand sig vender.

✂ 10. Vi ønske i GUds rige jo
I deres selskabs lyst at boe,

*

✂ - - -

* 189

✂ Og dennem liig at blive,
Velan saa maae vi ligne dem,
At GUd os ret er angennem,
End ogsaa her i live,
At vi
Og i
GUd at tiene
Os forene,
Og bevise
Al vor konst hans navn at prise.

✂ 11. Saa vil de søge vores gavn,
Og bæere os som børn i favn,
Vor skade aldrig taale,
De mørke aanders vid og kunst
Skal svinde som en damp og dunst
For deres glands og straale,
Var hand,
Satan,
End saa modig,
De skal blodig
Ham bortvise,
Og os skaffe roe og lise.

✂ 12. Naar vi i fare sikre gaae,
Da give de os at forstaae,
Hvordan vi kand undvige,
Er ingen ven saa god og kier,
At hand i nøden er os nær,
De vil os aldrig svige,
Og om
Der kom
End saa mange
Os at fange

* 190

✂ Sorte drager,
HErrens engler dem forjager.

✂ 13. De gaae for os i kamp og striid,
Naar satan bruger al sin fliid,
Vor krop og siel at skiende,
De vaage hos os dag og nat,
Og kalde os Guds egen skat.
Ja, naar vort liv har ende,
Da er

Strax der
Engler rede,
Os at lede
Vel saa blide
Ind at staae hos Lammets side.

✂ 14. Des skee dig priis af gandske magt,
O GUD! som os din engle-vagt
Saa gjerne vilde unde,
Vi vilde, mens vi vandre her,
I saadan yndig engle-færd
Dig prise hvad vi kunde,
Til vi
Og i
Himmerige
Engle-lige
Frisk tilhaabe
Hellig, hellig, hellig raabe.

*

✂ - - -

* 191